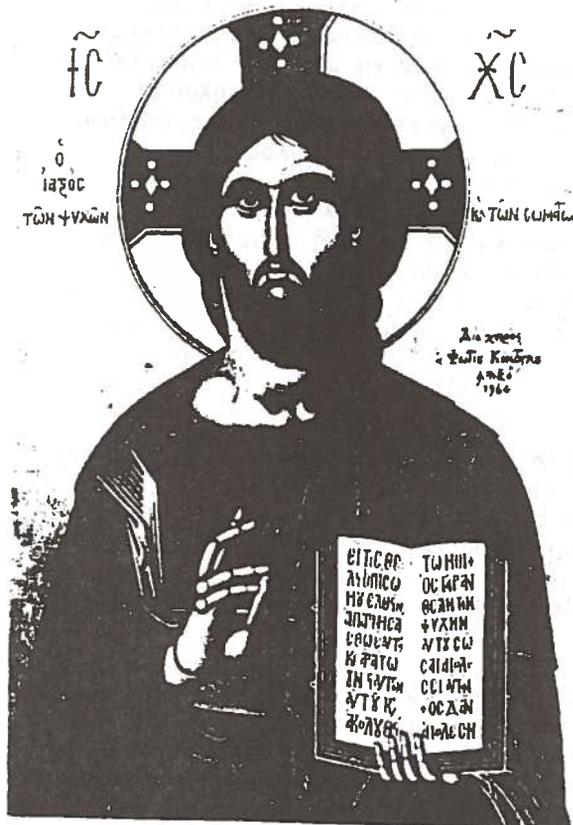

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

خدمه

صلاة جناز العلمانيين

«ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ΑΥΤΟΝ ΕΥΧΟΛΟΥΝΤΑ ΗΜΑΣ»

(Πράξ. γ' 26)

FUNERAILLES

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ἦτοι

ΕΙΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΟΥΣ

Ὁ Διάκονος

Εὐλόγησον. Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν. πάντοτε. νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται ἀλλοιούμενοι (εὐαγγ.
λαε) ἐκ τοῦ ριη (118) Ψαλμοῦ

ΣΤΑΣΙΣ Α

Ἦχος γλ. β

Ἄνωμοι ἐν ὁδῷ. Ἀλληλούϊα. Εὐλογητός εἰ
Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἀλληλούϊα.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ
κρίματά σου ἐν παντί καιρῷ. Ἀλληλούϊα.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν
με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ἀλληλούϊα.

Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου,
καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀλληλούϊα.

Ἄθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγ-
καταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ἀλληλούϊα.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε,
καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Ἀλληλούϊα.

Ὁ α Χορὸς Δόξα... Ὁ β Χορὸς Καὶ νῦν...
Ὁ γ Χορὸς Ἀλληλούϊα.

Ὁ Διάκονος

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ
κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (εὐαγγ.) καὶ ὑπὲρ
τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν
τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται τὰ ἔλεη τοῦ Θεοῦ,
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ
ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκιστοῦει:

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις
τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (εὐαγγ.), Χριστέ ὁ
Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

OFFICES

POUR L'ENTERREMENT

Béni soit notre Dieu, en tout temps, maintenant et toujours et dans les siècles des siècles. Amen.

Puis il chante trois fois le tropaire (ton 5):

Stance 1, t. 6

Heureux ceux qui suivent une voie sans reproche, * ceux qui marchent dans la loi du Seigneur. * Alleluia.

Ouvre mes yeux, que je considère * les merveilles de ta Loi. * Alleluia.

Mon âme est collée à la poussière, * selon ta parole rends-moi la vie. * Alleluia.

Détourne mes yeux des images de rien, * fais-moi vivre dans ta voie. * Alleluia.

Que m'advienne ta miséricorde, Seigneur, * ton salut selon ton amour. * Alleluia.

Souviens-toi de ta promesse à ton serviteur: * en elle tu m'as fait espérer. * Alleluia.

De tout coeur j'implore ta face: * aie pitié de moi selon ta promesse. * Alleluia.

La loi de ta bouche a pour moi plus de prix * que des millions d'or et d'argent. * Alleluia.

Gloire au Père et au Fils * et au saint Esprit. * Alleluia.

Maintenant et toujours * et dans les siècles des siècles. Amen. * Alleluia.

Le Diacre:

Encore et sans cesse, en paix prions le Seigneur.

Ch. Kyrie eleison.

Nous te prions encore pour le repos de l'âme du défunt serviteur (de la défunte servante) de Dieu N. et pour que lui soient remises toutes ses fautes, volontaires et involontaires.

Afin que le Seigneur notre Dieu établisse son âme là où les justes jouissent du repos.

Demandons au Christ, notre Roi immortel et notre Dieu, de lui accorder la miséricordie divine, le pardon de ses fautes et le royaume des cieux.

Ch. Accorde-le, Seigneur.

Prions le Seigneur.

Ch. Kyrie eleison.

Car tu es la résurrection, le repos et la vie de ton serviteur défunt (de ta servante défunte) N., ô Christ notre Dieu, et nous te rendons gloire, ainsi qu'à ton Père éternel et à ton très-saint, bon et vivifiant Esprit, maintenant et toujours et dans les siècles des siècles.

Ch. Amen.

خدمة صلاة جناز العلماء

تبارك الله الهناكل حين الآن وكل اوان والى

دهر الداهرين . ويرتلون
حالا الجزء الاول من مزموه طوبام ، (١) باللحن السادس
وفي آخر كل استيخن منه يقولون :
« هلويا »

﴿ الجزء الاول ﴾

طوبام الذين بلا عيب في الطريق السالكين في
ناموس الرب . هلويا
اشتافت نفسي الى الرغبة في احكامك كل
حين . هلويا

نعتت نفسي من الضجر . فثبتي في اقوالك .
هلويا

امل قلبي الى شهادتك لا الى الاكثار . هلويا
الكتابة ملكنتي بسبب الخطاة الذين اهملوا
ناموسك . هلويا

اني شريك لكل الذين يتقونك ويحفظون
وصاياك . هلويا

المجد للآب والابن والروح القدس . هلويا
الآن وكل اوان والى دهر الداهرين آمين . هلويا
فيقول الشماس الطلبة الآتية :

ايضاً وايضاً بسلام الى الرب نطلب

وايضاً نطلب من اجل راحة عبد الله (فلان) هذا
الراقد ومن اجل غفران خطايا الطوعية والكهرية .
لكي يرتب الرب الاله نفسه حيث الصديقون
يستريحون .

الرحمة الالهية والمللكوت السماوي وغفران
خطايا من المسيح الذي لا يموت ملكنا والهنا نسال
والكاهن يعلن قائلاً :

لانك انت القيامة والحياة والراحة لعبدك
الراقد (فلان) ايها المسيح الهنا . ولك نرسل المجد
مع ايك الذي لا بدء له وروحك الكلي قدسه
الصالح والحمي الآن والنخ .

Και μετ' αὐτοῦ ἀρχεται ὁ β' Χορός.

ΣΤΑΣΙΣ Β

Ἦχος πλ. α

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσαν με.
συνέτισον με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐ-
λέησόν με, Κύριε.

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ, τὰ δικαίω-
ματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαίωμάτα σου
ἐξεζήτησα. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ
ἐνομοθέτησάς με. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δι-
καιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Ἐλε-
ησόν με, Κύριε.

Καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ διεσκέδασαν
τὸν νόμον σου. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἐλέησόν με Κύριε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ β' Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνά-
παυσις κ.τ.λ., εἰς ὅσοι δύο ἢ πλείονες Ἱερεῖς. Ἄλλως
μετὰ τὸ «Ἐλέησόν με, Κύριε» εὐθέως ἀρχεται ὁ
α' Χορός.

ΣΤΑΣΙΣ Γ

Ἦχος πλ. δ'

Καὶ ἐλέησόν με. Ἀλληλουῖα.

Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ
κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλουῖα.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δι-
καιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλουῖα.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἐλεός
σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Ἀλληλουῖα.

Ἄρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν
λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου. Ἀλληλουῖα.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρι-
ματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον
τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελα-
θόμην.

Ὁ Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις... εἰς ὅσοι τρεῖς ἢ πλεί-
ονες Ἱερεῖς. Ἄλλως μετὰ τὸ «οὐκ ἐπελαθόμην» ἀρ-
χονται εὐθέως τὸν νεκροσίμων Εὐλογητῶν.

Stance 2, t. 5

Les mains m'ont formé et façonné, * donne-moi la sagesse pour apprendre tes commandements. * De ton serviteur (ta servante), Seigneur, aie pitié.

Mon âme languit après ton salut, * j'espère en ta parole. * De ton serviteur, Seigneur, aie pitié.

Selon ta miséricorde je vivrai, * gardant le témoignage de tes lèvres. * De ton serviteur, Seigneur, aie pitié.

Si ta loi n'eût fait mes délices, * j'aurais déjà péri dans la misère. * De ton serviteur, Seigneur, aie pitié.

Ta loi est une lampe guidant mes pas, * une lumière sur ma route. * De ton serviteur, Seigneur, aie pitié.

Sois mon soutien selon ta promesse et je vivrai, * ne déçois pas mon espérance. * De ton serviteur, Seigneur, aie pitié.

J'observe le droit et la justice: * ne me livre pas à mes bourreaux. * De ton serviteur, Seigneur, aie pitié.

J'ouvre la bouche et j'aspire, * car j'ai soif de tes préceptes. * De ton serviteur, Seigneur, aie pitié.

Gloire au Père et au Fils * et au saint Esprit. * De ton serviteur, Seigneur, aie pitié.

Maintenant et toujours * et dans les siècles des siècles. Amen. * De ton serviteur, Seigneur, aie pitié.

Encore et sans cesse ... et le reste de la litanie des défunts, avec la prière Dieu des esprits et de toute chair ... et l'ecphonèse Car tu es la résurrection ...

Stance 3, t. 3

Regarde vers moi, aie pitié de moi, * selon ta justice envers ceux qui aiment ton nom. * Alleluia.

Sélon ta parole dirige mes pas * et que le mal n'ait pas d'emprise sur moi. * Alleluia.

Illumine ton serviteur à la clarté de ton visage * et apprends-moi tes volontés. * Alleluia.

Défends ma cause et rachète-moi: * rends-moi la vie selon ta promesse. * Alleluia.

Grande est ta compassion, elle surabonde; * selon tes jugements, Seigneur, rends-moi la vie. * Alleluia.

Grande paix pour les amants de ta loi, * pour eux point de malheur. * Alleluia.

Que vive mon âme pour te louer, * que me soutiennent tes jugements! * Alleluia.

Je suis errant comme une brebis perdue, * viens chercher ton serviteur, car je n'ai pas oublié tes commandements. * Alleluia.

Gloire au Père et au Fils * et au saint Esprit. * Alleluia.

Maintenant et toujours * et dans les siècles des siècles. Amen. * Alleluia.

يداك صنعتاني وجبتاني فهمني فاتعلم وصاياك .

ارحم عبدك

لاني قد صرت كالزرق في الصقيع . ولم انس

حقوقك . ارحم عبدك

انا لك فخلصني فاني التمسيت حقوقك . ارحم

عبدك

عن احكامك لم امل . لانك انت وضعت لي

ناموساً . ارحم عبدك

عظفت قلبي لاصنع فرائضك الى الابد من اجل

المكافأة . ارحم عبدك

انه وقت للرب انت يعمل . فانهم قد هضوا

شريعتك . ارحم عبدك

المجد للآب النخ — ارحم عبدك . الآن وكل

اوان النخ — ارحم عبدك

فيقول الشمس الطلبة وايضاً وايضاً والنخ ، والكاهن

يقول الاعلان

لانك انت القيامة والحياة والراحة لعبدك

الراقد (فلان) ايها المسيح الهنا . ولك نرسل المجد

مع ايك الذي لا يبد له . وروحك الكلي قدسه

الصالح والمحبي الآن والنخ .

ومن ثم يتدنون بالجزء الثالث من « طوباهم »

بالعن الثالث وعلى كل استينغن منه يقولون « هلوليا » .

الجزء الثالث

انظر الي وارحمي . مثل قضاء الذين يحبون

اسمك . هلوليا

شاب انا ومرذول . لكنني لم انس حقوقك .

هلوليا

استمع يا رب صوتي بحسب رحمتك وبحسب

حكمتك ارحمني . هلوليا

الرؤساء اضطهدوني مجاناً . ومن كلامك جزع

قلبي . هلوليا

تحيا نفسي وتسبحك . واحكامك تعينني . هلوليا

لقد ضللت كالخروف الضال . فاطلب عبدك .

فاني لم انس وصاياك . هلوليا

فيقول الشمس الطلبة وايضاً وايضاً والنخ ، والكاهن

يقول الاعلان « لانك انت القيامة والنخ »

Evloghitaria, t. 5

Tu es béni, Seigneur, apprends-moi tes volontés.

Les saints ont trouvé la source de vie, * daigne, Seigneur, par la pénitence m'ouvrir aussi la porte du Paradis; * je suis la brebis perdue, * appelle-moi, Sauveur, et sauve-moi.

Tu es béni, Seigneur, apprends-moi tes volontés.

Saints Martyrs qui avez annoncé l'Agneau de Dieu * et comme des brebis avez souffert l'immolation, * vous qui maintenant jouissez de l'éternelle vie, * demandez pour nous le pardon de nos péchés.

Tu es béni, Seigneur, apprends-moi tes volontés.

Je suis l'icone de ta gloire ineffable, * bien que je porte la marque du péché; * de ta créature, Seigneur, aie pitié, * purifie-moi dans ta bonté, * accorde-moi la céleste patrie * et donne-moi de retourner au Paradis.

Tu es béni, Seigneur, apprends-moi tes volontés.

Jadis tu m'as tiré du néant * pour me former à l'image de Dieu, * mais j'ai violé ta loi et tu m'as fait retourner * à la glaise dont tu m'avais créé; * vers ta ressemblance fais-moi revenir maintenant * et restaure ma première beauté.

Tu es béni, Seigneur, apprends-moi tes volontés.

Accorde, Seigneur, à ton serviteur le repos * et place-le dans le Paradis, * là où les chœurs des Justes et des Saints * brillent comme des astres lumineux; * donne-lui, Seigneur, le repos * en effaçant tous ses péchés.

Gloire au Père ...

Chantons la triple lumière de l'unique divinité: * Tu es saint, ô Père sans commencement, * Fils coéternel et Esprit divin; * illumine nos coeurs pour qu'ils te servent fidèlement * et sauve-nous du feu éternel.

Maintenant ...

Réjouis-toi, ô Vierge immaculée, * en qui Dieu s'incarna pour le salut de tous; * par toi le genre humain a trouvé le salut: * par toi puissions-nous trouver aussi le Paradis, * ô Mère de Dieu et Vierge bénie.

Alleluia, alleluia, alleluia, gloire à toi, ô Dieu. (3 fois).

Encore et sans cesse ... et le reste de la litanie des défunts, avec la prière Dieu des esprits et de toute chair ... et l'ecphonèse Car tu es la résurrection ...

Kondakion, t. 8

Fais reposer parmi les Saints, * ô Christ, l'âme de ton serviteur, * en un lieu d'où sont absents la peine, la tristesse, les gémissements, * mais où se trouve la vie éternelle.

وللمال يقولون الافوجيطاربات (التبريكات)
الآتية للاموات بالحن الخامس :

مبارك انت يا رب علمني حقوقك

ان مصف القديسين وجد ينبوع الحياة وبلب الفردوس . فليتي انا ايضاً اجد الطريق بالتوبة . انا هو الحروف الضال . فادعني يا مخلص وخلصني .

مبارك انت يا رب علمني حقوقك

يا من في القديم من العدم جبلتي وبصورتك الالهية اكرممتي . ولما تجاوزت وصيتك اعدتني ايضاً الى الارض التي منها اخذت . أعدني ايضاً الى مثالك لتجدد في صورة الجمال القديم .

مبارك انت يا رب علمني حقوقك

انا مثال صورة مجدك الذي لا يوصف وان كنت حاملاً آثار الزلات . قرأف على جبلتك اياها السيد وحقني بتحتك . وامنحني الوطن المحبوب . واجعلني مستوطناً الفردوس ايضاً .

مبارك انت يا رب علمني حقوقك

ايا الشهداء القديسون . الذين كرزتم بجمال الله وذبحتم كالخراف واتقلتم الى الحياة الابدية الخالدة . توسلوا اليه دائماً ان يمنحنا غفران الزلات .

مبارك انت يا رب علمني حقوقك

أرح يا الله عبدك ورتبه في الفردوس حيث مصاف القديسين مع الصديقين مثل الكواكب يتلألأون . فهاك ارح يا رب عبدك الراقد معرضاً عن جميع زلاته .

مبارك انت يا رب علمني حقوقك

يا جميع الذين قد سلكتم في هذه الحياة الطريق الضيقة المحزنة وحلمت الصليب كالخير وتبعتموني بايمان . هلم تمتموا بما اعدته لكم من الجوائز والاكاليل الساهرة .

المجد للآب والابن والروح القدس

لنسيح يحسن عبادة اللاهوت الواحد المتك الضياء هاتين . قدوس انت ايا الآب الذي لا بدء له . والابن المساوي لك في عدم البداءة . والروح الالهي . أنرتنا نحن المتعبدين لك بايمان واحتفظنا من النار الابدية .

الآن وكل اوان والى دهر الداهرين آمين

افرحي ايها الطاهرة . يا من ولدت الإله بالجسد لخلاص الجميع . التي بها جنس البشر قد وجد الخلاص . فليتنا مجد الفردوس بك يا والدة الإله النقية المباركة .

مبارك انت يا رب علمني حقوقك

Μετα ταῦτα, ἄρχονται ἐπιθεῖν τὸν κατ' Ἴησον
 Νεκρωσιμὸν Ἰοτεμύλειον ἐπιμοζοντικὸν καὶ Ἰησον
 κατα σατρῶν ἑκάστος ψάλλοντες ἐκρινθεῖν
 (Ἰωάννου Μενυχοῦ, τοῦ Δυμοσκηνοῦ).

Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος;
 Ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; Πάντα
 σκιάς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα·
 μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται.
 Ἄλλ' ἐν τῷ φωτί, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ
 τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνά-
 παυσόν, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται,
 καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἠχού-
 σης τῆς σάλπιγγος, νεκροί, ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες
 ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστέ ὁ
 Θεός· τότε, Δέσποτα, ὃν μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν
 ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦμα
 τοῦ σοῦ δούλου, Χριστέ.

Ἐπιτροπὴ τῶν Ἱερειῶν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἴμοι, οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ
 τοῦ σώματος! Οἴμοι, πόσα δακρῦει τότε, καὶ
 οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! Πρὸς τοὺς Ἀγγέλους
 τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς
 τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει
 τὸν βοηθοῦντα. Διό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐνοή-
 σαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι
 τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει
 μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ
 συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα
 πάντα ἐξηφάνισται. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασι-
 λεῖ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυ-
 σον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Ὡς ἄνω φοβερῶτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον,
 πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται
 ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας ὁ φυσικώτατος
 δεσμός, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται. Διὸ σε ἱκε-
 τεύομεν· Τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς
 τῶν Δικαίων σου, Ζωοδότα Φιλάνθρωπε.

Ἦχος πλ. α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγὼ εἶμι
 γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς
 μνήμασι καὶ εἶδον τὰ ὄστα τὰ γεγυμνωμένα καὶ
 εἶπον· ἄρα τίς ἐστι, βασιλεὺς ἢ στρατιώτης, ἢ
 πλοῦσιος ἢ πένης, ἢ δίκαιος ἢ ἀμαρτωλός; Ἄλλα
 ἀνάπαυσον, Κύριε, μετὰ Δικαίων τὸν δούλόν σου,
 ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοργόν σου
 γέγονε πρόσταγμα· βουλευθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου
 τε, καὶ ὀρατῆς με ζῶον συμπήξαι φύσεως, γῆθέν
 μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ
 θεῖα σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. Διὸ, Χριστέ, τὸν
 δούλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων
 ἀνάπαυσον.

Ἦχος βαρύς.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, ὃν μετέ-
 στησας ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαιρῶν,
 κράζοντα δόξα σοι.

Idiomèles

t. 1

Quel plaisir de cette vie * demeure sans chagrin? * quelle gloire sur terre ne connaît de revers? * Tout s'évanouit comme l'ombre et comme un songe trompeur; * d'un coup, la mort emporte tout, * mais à la clarté de ton visage, Seigneur, * et par le charme de ta beauté, * ô Christ ami des hommes, accorde à ton élu le repos.

t. 2

Hélas, quelles angoisses éprouve l'âme en agonie, * lorsqu'elle est séparée de son corps! * hélas, quelles larmes, et personne pour compatir! * Regardant vers les Anges, elle implore vainement, * se tournant vers les hommes, elle n'obtient de secours. * Aussi, mes frères bien-aimés, * considérant la brièveté de la vie, * demandons au Christ pour notre défunt le repos * et pour nos âmes la grâce du salut.

t. 3

Toute oeuvre humaine est vanité, * quand elle n'a pas de suite après la mort; * de la richesse il ne reste rien, * la gloire ne nous suit pas en l'au-delà; * car la mort, en survenant, * fait disparaître tout cela. * Aussi demandons au Christ immortel * d'accorder à notre défunt le repos * dans le séjour qui rayonne de sa joie.

t. 4

Où sont les mondanités? * où sont les passagères illusions? * où sont l'or et l'argent et le tumulte des serviteurs? * Tout cela n'est que poussière et vanité; * venez plutôt et chantons au Roi immortel: * Seigneur, accorde tes biens éternels * et donne à notre défunt le repos * dans la béatitude sans fin.

t. 5

Me souvenant du Prophète qui disait: * « Je ne suis que poussière et limon », * à mon tour j'ai regardé dans les tombeaux; * je vis les ossements desséchés et je dis: * est-ce là un roi, un riche, un soldat, * un pauvre, un juste, un pécheur? * Seigneur, avec les Justes fais reposer * ton serviteur, dans ton amour pour les hommes.

t. 6

Par ton verbe créateur * tu m'as permis de naître et d'exister; * pour faire de moi un être vivant, * tu as uni en moi le visible et l'invisible; * de la terre tu as façonné mon corps, * tu m'as donné une âme également * par ton souffle divin et vivifiant; * à ton serviteur accorde aussi le repos, Dieu sauveur, * dans les tabernacles des justes, sur la terre des vivants.

t. 7

A ton image et ressemblance, Seigneur, * à l'origine ayant façonné le premier homme jadis, * au Paradis tu le plaças, pour qu'il fût * le roi de l'entière création; * mais le Diable par jalousie l'ayant trompé, * il viola tes

واسكنه في مساكنك كما هو مكتوب معرضاً ايها الصالح عن جميع ذنوبه الطوعية والكراهية والتي بمعرفة والتي بغير معرفة يا محب البشر .

ثم يقال المزمور الحسون « ارحمني يا الله النخ » وبعده

الابديوميلات التالية ليرحنا الدمثي :

« بالحن الاول »

أي نعيم ثبت في الدنيا بدون ان يخالطه حزن؟ ام أي مجد استقام على الارض من غير انتقال؟ الكل اضعف من الظل . الكل اخدع من الاحلام . لحظة واحدة وجميع هذه الاشياء يعقبها الموت . فيا ايها المسيح أرح الذي اخترته في نور وجهك وحلاوة بهائك . بما انك محب للبشر .

« بالحن الثاني »

ويلي أي جهاد يصير للنفس حيناً تنفصل من الجسد . ويحي كم ذا نبي حينئذ وليس لها من يرحمها . تحديق بناظرها الى الملائكة ضارعة وليس من يعينها . تبسط يديها الى البشر وليس لها من يعينها . لاجل هذا يا اخوتي المحبوبين لتفطن بسرعة زوال حياتنا مستمدين من المسيح الراحة للمتقل ولنفسنا الرحمة العظمى .

« بالحن الثالث »

كل الاشياء البشرية التي لا تبقى بعد الموت هي باطلة . فلا الغنى يثبت ولا المجد يصحب صاحبه . لانه اذا اتى الموت فهذا كله يفنى ويباد . فلذلك نصرخ للمسيح الملك الذي لا يموت . أرح المتقل عنا حيث مسكن جميع الفرحين .

« بالحن الرابع »

اين هو الاهتمام بالعالم؟ اين هو التصور بالوقتيات؟ اين الذهب والفضة؟ اين كثرة العيد وجلبتهم؟ الكل كالغبار، الكل كالرماد، الكل كالظل . فتعالوا نهتف الى الملك الذي لا يموت . اهل يارب المتقل عنا لخيراتك الابدية وأرحه في القبضة التي لا تشيخ .

« بالحن الخامس »

تذكرت النبي الهاتف : انا ارض ورماد . ثم عدت وترفست في القبور فنظرت العظام المجردة قلت يا ليت شعري أي هو الملك وأي هو الجندي؟ أي هو الغني وأي هو الفقير؟ أي هو الصديق وأي هو الخاطيء؟ لكن أرح يارب عبدك مع الصديقين .

Ἦχος πλ. δ'.

— ρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἀμορφον, ἀδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὦ τοῦ θαύματος! Τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὅντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα Πατρὶ. Ὁ αὐτός.

○ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέγκτο· διὸ τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Α' γνή Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Οἱ Μακαρισμοί.*

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

* Εἰς τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δὲν περιλαμβάνονται οἱ «Μακαρισμοί». Ἠλὴν ἐπιτοχοῦ ψάλλονται κατ' ἔθος.

Μακάριοι οἱ πρᾶεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἦχος πλ. β'. Οἱ ὄσιοι σου Παῖδες.

Ληστήν τοῦ Παραδείσου Χριστέ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοὶ βοήσαντα, τὸ Μνήσθητί μου προαπειργάσω· αὐτοῦ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον κἄμὲ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ζῶης ὁ κυριεύων καὶ τοῦ θανάτου, ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἁγίων ἀνάπαυσον, ὃν προσελάβου ἐκ τῶν προσκαίρων, βοῶντα· Μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοκιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

○ τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων, οὐ ἐν τῇ χειρὶ ἢ πνοῇ ἡμῶν, τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἀνάπαυσον ἐν χώρᾳ Δικαίων, ὃν μετέστησας δοῦλόν σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Χριστός σε ἀναπαύσει ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παραδείσου ἀνοίξει σοὶ, καὶ βασιλείας δεῖξοι πολίτην, καὶ ἀφесίν σοὶ δῶν, ὃν ἡμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστε.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα, καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἔμοῦ.

préceptes en goûtant au fruit défendu; * aussi à la terre dont jadis tu l'avais pris, * Seigneur, tu le condamnas à retourner, * dans l'espérance que tu lui donnes le repos.

t. 8

Je pleure et me lamente, quand je pense à la mort, * lorsque je vois gisant dans les tombeaux * sans forme, sans gloire et sans attrait * la grâce qui nous fut donnée à l'image de Dieu: * prodigieux mystère que notre destin! * Comment se fait-il que nous descendions au tombeau? * que nous soyons intimement liés à la mort? * Selon les Ecritures, c'est par l'ordre de Dieu * qui accorde aux trépassés le repos.

Béatitudes, t. 6

Dans ton royaume souviens-toi de nous, Seigneur,
quand tu entreras dans ton royaume.

Heureux ceux qui ont une âme de pauvre,
car il possèdent le royaume des cieux.

Heureux les affligés,
car ils seront consolés.

Heureux les doux,
car ils recevront la terre en héritage.

—Heureux ceux qui ont faim et soif de justice,
car ils seront rassasiés.

Heureux les miséricordieux,
car ils obtiendront miséricorde.

Du bon Larron qui sur la croix te criait: * Souviens-toi de moi, Seigneur, * tu fis par avance un citoyen du Paradis; * à moi aussi, ton indigne serviteur, * accorde-moi d'imiter son repentir.

Heureux les coeurs purs, car ils verront Dieu.

Maître de la vie et de la mort, * dans les parvis de tes Saints * fais reposer celui que tu as pris * à cette vie éphémère, puisqu'il te crie: * Souviens-toi de moi, Seigneur, * quand tu entreras dans ton royaume.

Heureux les artisans de paix,
car ils seront appelés fils de Dieu.

Maître de nos âmes et de nos corps, * toi qui tiens en main notre vie, * consolateur des affligés, * sur la terre des justes fais reposer * le serviteur que tu as pris avec toi.

Heureux les persécutés pour la justice,
car ils possèdent le royaume des cieux.

Le Christ te fasse reposer sur la terre des vivants * et t'ouvre les portes du Paradis, * qu'il fasse de toi un citoyen de son royaume dans les cieux * et t'accorde, ami du Christ, * la rémission des péchés * que tu as commis au cours de ta vie.

« بالعين السادس »

ان ميداي وكياي كانا بامرك الخالق . لانتك
لما شئت ان تتقتني حيواناً مركباً من طبيعة منظورة
وغير منظورة، أما جسي فجلته من الارض، وأما
نصي فوميتها لي بنفختك الالهية المحية . فذلك
ايها المسيح . أرح عبدك في بلدة الاحياء في مساكن
الصديقين .

« بالعين السابع »

لقد جعلت الانسان في البدء على صورتك ومثالك
ووضعت في الفردوس، وسلطته على سائر مخلوقاتك .
أما هو فلما اتخذ بجد الخصال وتناول من الاكل صار
مخالفاً وصيتك . فلاجل هذا قد حكمت عليه يا رب
بان يعود الى الارض التي منها أخذ وطلب الراحة .

« بالعين الثامن »

انوح وانتحب متى تفتنت بالموت ونظرت
جمالنا المخلوق على صورة افة موضوعاً في القبور، لا
صورة له، ولا شرف، ولا منظر . فيا له من عجب!
ما هذا السر الصائر بنا؟ كيف أسلنا الى الفساد؟
وكيف ازدوجنا بالموت؟ فحقاً ان هذا كما كتب
هو بامر الله، الذي يمنح المتقل الراحة .

ثم المكاذمي بالعين السادس : في ملكوتك

اذكرنا يا رب متى اتيت في ملكوتك .

طوبى للساكين بالروح، فان لهم ملكوت السموات
طوبى للجزائي فانهم يُعزّون .

طوبى للودعاء فانهم يوتون الارض .

طوبى للبياع والمطاشي لهم، فانهم سيصبحون .

طوبى للرحماء فانهم يُرحمون .

ايها المسيح لقد جعلت اللص مستوطناً في
الفردوس لما هتف اليك وهو على الصليب : اذكرني .
فأهلني انا ايضاً غير المستحق لتوبه .

طوبى لانياء القلوب . فانهم لله يعابنون

يا من يسود على الحياة والموت . أرح في ديار
القدسين هذا الذي هتفه من الوثقيات والصارخ
اليك . اذكرني متى اتيت في ملكوتك .

طوبى لسانمي السلامة . فانهم اولاداً لله يُدعوت

يا من له السلطان على النفوس والاجساد .

الذي يده نسمتنا . يا سلوة المحزونين . أرح عبدك
الذي هتفه في بلدة الصديقين .

طوبى للضطهدين من اجل البر . فان لهم ملكوت السموات

المسيح يربحك في بلدة الاحياء ويفتح لك

ابواب الفردوس ويجعلك مستوطناً للملكوت . ويب
لك الصفح عما اجترته في عمرك يا عجب المسيح .

طوباكم اذا عيروكم واضطهدوكم وقالوا عنكم كل

كلمة سوء من اجلي كاذبين

Ἐέλθωμεν καὶ ἰδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνά ὅστέα ὁ ἄνθρωπος, σκωλήκων βρῶμα καὶ δυσωδία καὶ γνῶμεν τίς ὁ πλοῦτος, τὸ κάλλος, ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ εὐπρέπεια.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μῖσθός ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἀκούσωμεν τί κράζει ὁ Παντοκράτωρ· Οὐαί, οἱ ἐκζητοῦντες θεάσασθαι, τὴν φοβεράν ἡμέραν Κυρίου· αὕτη γάρ ἐστι σκότος· πυρὶ γάρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα.

Δόξα Πατρί.

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμῶ τὸ συνεχλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα Ἁγίῳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα βύεις Παρθένε; Πῶς τρέφεις τὸν τροφέα τῆς κτίσεως; Ὡς εἶδεν ὁ πηγῆσας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων, διψῶντι τῷ λαῷ, καθὼς γέγραπται.

Ὁ Ἀναγνώστης

Προκείμενον· Πιχρὸν

Μακαρία ἡ ὁδός, ἡ κορεῖει σήμερον, ὅτι ἤτοιμίσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως (7).

Στιχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἀναγνώστης

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 13-17.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν, Σοφία· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπήσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἀξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἄερα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἔσόμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ὁ Χορὸς

Ἀλληλούϊα· Ἀλληλούϊα· Ἀλληλούϊα.

Στιχ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου.
Κύριε.

Ὁ Διάκονος

Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε'. 24-30)

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Heureux êtes-vous si l'on vous insulte, si l'on vous persécute, si l'on vous calomnie de toute manière à cause de moi.

Allons regarder dans les tombeaux * ce qu'il reste de l'homme: des os, * nourriture des vers et puanteur! * et nous saurons ce qu'est en vérité * la richesse, la beauté, * la puissance et la splendeur d'ici-bas.

Soyez dans la joie et l'allégresse,
car votre récompense sera grande dans les cieux.

Écoutons ce que dit le Tout-puissant: * Malheur à ceux qui désirent contempler * le terrible jour du Seigneur! * ce ne seront que ténèbres, ce jour-là, * car toutes choses seront éprouvées par le feu.

Gloire au Père ...

J'adore le Père qui a engendré * d'éternelle façon, * je glorifie le Fils engendré * et je chante l'Esprit saint * qui brille du même éclat que le Père et le Fils.

Maintenant ...

Comment, ô Vierge, nourris-tu de ton lait * le nourricier de l'entière création? * Il le sait, celui qui fit jaillir du rocher, * comme l'Écriture le dit, * les sources d'eau pour son peuple assoiffé.

D. Proskhomen! ou Soyons attentifs!

Prokimenon, t. 6: Béni soit le chemin que tu parcoures aujourd'hui, * car le lieu du repos est préparé pour toi. Verset: Vers toi je crie, Seigneur mon Dieu, ne sois pas sourd à mon appel.

D. Sagesse!

Lecture de la première épître du saint apôtre Paul aux Thessaloniens (4, 13-18)

D. Soyons attentifs!

Frères, nous ne voulons pas que vous soyez dans l'ignorance au sujet des morts; il ne faut pas vous affliger comme les autres qui n'ont point d'espérance. Si nous croyons en effet que Jésus est mort et ressuscité, croyons aussi que Dieu amènera avec lui ceux qui sont morts en Jésus. Voici ce que nous vous déclarons, sur la parole du Seigneur. Nous les vivants qui serons encore là pour l'avènement du Seigneur, nous ne devancerons pas ceux qui sont morts. Car au signal donné par la voix de l'archange et la trompette de Dieu, le Seigneur lui-même descendra du ciel et les morts en Christ ressusciteront les premiers. Ensuite, nous les vivants qui serons encore là, nous serons ravés avec eux sur les nuées pour rencontrer le Seigneur dans les airs; et c'est ainsi que pour toujours nous serons avec le Seigneur.

Alléluia, t. 6. Versets 1: Heureux celui que tu as élu, celui que tu as pris, Seigneur, avec toi. 2: Son souvenir demeure d'âge en âge.

لتخرج وتُنظر في القبور . ان الانسان عظام
مجردة وماكل للدود . ورائحة كريمة . ولنعرف ما
هو الغنى ، ما هو الجمال ، وما هي القوة والبهاء .

افرحوا وابتهجوا فان اجرکم عظیم في السموات
لنسمع ماذا يصوت الضابط الكل . الويل
للذين يطلبون ان ينظروا يوم الرب الرهيب . اذ هو
ظلام وقيام . لانه بالنار سيختبر الاشياء كلها .

المجد للآب والابن والروح القدس
بالازلية اسجد للآب الوالد . وبالاتحاد أجد
الابن المولود . وبالانثاق أسبح الروح القدس
المتلائي مع الآب والابن معاً .

الآن وكل اوان والى دهر الداهرين آمين
ايتها البتول ، كيف تفيضين لبناً من ثدييك ،
وكيف تغذين المغذي الخليفة الذي كما هو
مكتوب ، قد انبع الماء من الصخرة ، وأجرى
جداول المياه للشعب العطشان .

والعمال يقول بروكيمن الرسائل باللعن الثالث :

مغبوط السيل الذي تسير فيه اليوم ، فانه تهباً
لك مكان الارتياح

استيخن: اليك يارب اصرخ ، والى الهى اتضرع

فصل من رسالة القديس بولس الرسول الاولى

الى اهل تسالونيكية

(٤ : ١٣ - ١٧)

يا اخوة ، لست اشاء ان يغيب عليكم امر
الراقدين لئلا تحزنوا كما يحزن باقي الناس الذين لا
رجاء لهم . فإنا ان كنا نؤمن بان يسوع قد مات ثم
قام ، فكذلك سيحضر الله الراقدين يسوع معه .
وهذا ما نقوله لكم بكلمة الرب ، وهو اننا نحن الاحياء
الباقين الى مجيء الرب لن ندرك الراقدين . لان
الرب نفسه بامر ، بصوت رئيس الملائكة ،

وبوق الله سينحدر من السماء فيقوم الموتي في المسيح
اولاً . ثم نحن الاحياء الباقين نخطف جميعاً في السحب
للتلاقي الرب في الهواء وهكذا نكون مع الرب دائماً .

فيقول المرتل ه هلوليا - طوبى لمن اخترته وقبلته

يارب ، والكاهن يتلو الانجيل الآتي :

Ὁ Ἱερεὺς

Ἐκεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντι με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται. ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὡς περ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ὁ Χορὸς Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διακόνος

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (ὄνομα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἀφ᾿ ἑσιν τῶν αὐτοῦ ἀμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ

Εἰ δὲ τῆς Νεκροσίμου Ἀκολουθίας προεστῆται Ἀρχιερεὺς, λέγει καὶ μίαν τὴν κατωτέρω Συγχωρητικῶν Εὐχὴν ἢ ἄν.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀβρῆτῳ σοφία δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοῦς, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας, ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δόξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σου προστάγματος, καὶ μεταλαμβάνοντα τῆς εἰκόνας, καὶ μὴ φυλάξαντα· καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν, καὶ μῆξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀβρῆκτόν σου, τοῦτον

D. Sagesse! debout! écoutons le saint Evangile.
P. Paix à tous. Ch. Et à votre esprit.

Lecture du saint Evangile selon saint Jean
(5, 24-30)

Ch. Gloire à toi, Seigneur, gloire à toi.
D. Soyons attentifs!

Le Seigneur dit aux Juifs venus près de lui: En vérité, en vérité je vous le dis: qui écoute ma parole et croit à celui qui m'a envoyé, possède la vie éternelle et n'est pas soumis au jugement, car il est passé de la mort à la vie. En vérité, en vérité je vous le dis: l'heure vient, et elle est déjà là, où les morts entendront la voix du Fils de Dieu; et ils vivront, ceux qui l'auront entendue. Comme le Père en effet dispose de la vie, ainsi a-t-il donné au Fils d'en disposer lui aussi; et il l'a constitué souverain juge, parce qu'il est le Fils de l'homme. N'en soyez pas surpris: l'heure vient où tous ceux qui gisent dans la tombe en sortiront à l'appel de sa voix; ceux qui auront fait le bien ressusciteront pour la vie, ceux qui auront fait le mal ressusciteront pour la damnation. De moi-même je ne puis rien faire. Je juge selon ce que j'entends; et mon jugement est juste, car ce n'est pas ma volonté que je cherche, mais la volonté du Père qui m'a envoyé.

Ch. Gloire à toi, Seigneur, gloire à toi.

Litanie

Aie pitié de nous, ô Dieu, dans ton immense miséricorde, nous t'en prions, écoute et prends pitié.

Ch. Kyrie eleison (3 fois).

Nous te prions encore pour le repos de l'âme du défunt serviteur (de la défunte servante) de Dieu N. et pour que lui soient remises toutes ses fautes, volontaires et involontaires.

Ch. Kyrie eleison (3 fois).

Afin que le Seigneur notre Dieu établisse son âme là où les justes jouissent du repos.

Ch. Kyrie eleison (3 fois).

Demandons au Christ, notre Roi immortel et notre Dieu, de lui accorder la miséricorde divine, le pardon de ses fautes et le royaume des cieux.

Ch. Accorde-le, Seigneur.

Le Diacre. — Prions le Seigneur!

Le Prêtre. — Seigneur notre Dieu, qui dans Ta sagesse indicible as créé l'homme avec de l'argile et lui as donné la forme et la beauté et en as fait un être magnifique et divin pour rehausser et glorifier Ta splendeur et Ta royauté en le créant à Ton image et à Ta ressemblance. Parce qu'il a violé Ton commandement après avoir participé à la beauté de cette image sans la respecter, pour que le mal ne reste pas éternel, ô Notre Dieu et Notre Père, Tu as ordonné dans Ta clémence la dissolution de cet assemblage et la destruction de ce lien mystérieux, pour que l'âme puisse aller jusqu'à la Résurrection universelle, dans le lieu où elle a été créée alors que le corps sera décomposé.

فصل شريف من بشارة القديس يوحنا البشير
والتليذ الطاهر

قال الرب للذين اتوا اليه من اليهود . الحق الحق اقول لكم . ان من يسمع كلامي ويؤمن بمن ارسلني له الحياة الابدية ولا يصير الى دينونة لكنه قد اتقل من الموت الى الحياة . الحق الحق اقول لكم . انها تأتي ساعة وهي الآن حاضرة يسمع فيها الاموات صوت ابن الله والذين يسمعون يحيون . لانه كما ان الآب له الحياة في ذاته كذلك اعطى الابن ان تكون له الحياة في ذاته واعطاه سلطاناً ان يصنع الحكم بما انه ابن البشر . لا تعجبوا من هذا لانها تأتي ساعة يسمع فيها جميع من في القبور صوت ابن الله فيخرج الذين عملوا الصالحات الى قيامة حياة والذين عملوا السيئات الى قيامة دينونة . لا يستطيع انا ان اعمل من نفسي شيئاً . كما اسمع احكم وحكمي عادل . لاني لست اطلب مشيئتي بل مشيئة الآب الذي ارسلني .

فيقول المرتل : المجد لك يا رب المجد لك ، والشمس يقول الطلبة : ارحمنا يا الله ككظيم رحمتك نطلب اليك فاستجب وارحم . وايضاً نطلب من اجل راحة نفس الخ ،

صلاة الحل

من الرب نطلب

ايها الرب الهنا . يا من بحكمته التي لا توصف خلق الانسان من التراب . واتفقه بمنظر وجمال . وزينه بمنزلة قبة سماوية مكرمة بابداعه اياه على صورته ومثاله . لتمجيد مجده وبهاء ملكه . ولما خالف امره ، وغير صورته ولم يحفظ وصيته ، امر بتعطف بمشيئته الالهية بما انه اله ابائنا ، بان هذا الاختلاط والتركيب والرباط الغامض الذي منه ينفك وينحل . فتفصل النفس الى حيث اخذت وجودها . وتبقى الى يوم القيامة العامة ، وينحل الجسم الى ما تألف منه ، وذلك كي لا يصير الشر عادم

δεσμόν, ὡς Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ θείῳ βουλήματι ἀποτέμενεσθαι καὶ διαλύεσθαι· ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκείσε χωρεῖν, ἐνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο, μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι· διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρός, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων. Ναί, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἢ ἀνεϊκαστος· καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρός ἢ μητρός, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, εἴτε τινὰ τῶν ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμόν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ χρυσάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατὰταξον. Ναί, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τοῖς ἁγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν ταύτην δούς, ὥστε τῶν ἁμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπῶν· Ὅσα ἂν δήσητε καὶ λύσητε, ἵνα ὡσι δεδεμένα, καὶ λελυμένα· δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀναξίους, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεάν φιλανθρώπως διαβιβάσας, λῦσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἔστω συγκεχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ πρῶτος τῆ τάξεως τῶν Ἱερῶν, πλησίον τοῦ λειψάνου ἀπαθῶν, λέγει μετὰ ἑρπύλλας τὴν ἐπίκλησιν ὡσαύτως καὶ οἱ συμπληρώνοντες τὴν ἀπάντη μεσοτικῶς.

○ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος· αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (ταῖδε), ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος Θεός συγχώρησον· διὸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις ἢ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

C'est pourquoi, à Toi, Père incréé, à Ton Fils Unique et au Saint-Esprit consubstantiel et vivifiant, nous adressons cette prière : « Ne reste pas indifférent à Ta propre créature, ne la laisse pas s'engloutir dans l'anéantissement complet, mais permets que le corps après sa séparation retourne à ses éléments premiers et que l'âme soit transportée auprès du chœur des justes.

Oui, Seigneur notre Dieu, que Ton incommensurable clémence et Ton amour triomphe de tout. (Soit que Ton serviteur ait succombé aux imprécations d'un père ou d'une mère ou par son propre anathème, soit qu'ayant exaspéré un ministre de Dieu celui-ci l'ait lié par des liens indestructibles, soit qu'il ait été frappé d'une excommunication par l'Archevêque, soit que par négligence ou insouciance il ne se soit pas fait pardonner). Pardonne-lui (tous ses péchés et toutes ses fautes) grâce à mon intercession bien que je sois pécheur et serviteur indigne. Dissous son corps en ses éléments premiers et fais reposer son âme dans la demeure des saints. Oui, Seigneur Dieu, Tu as donné à Tes disciples et Apôtres le pouvoir d'accorder la rémission des péchés en leur disant : « Ceux à qui vous pardonnerez les péchés, ils leur seront pardonnés et ceux à qui vous les retiendrez, ils seront retenus ! » C'est pourquoi, nous ayant fait hériter d'eux ce pouvoir bien qu'indignes d'un pareil don, nous Te prions de libérer Ton serviteur endormi de tout péché commis par lui en pensée ou en action, et que le pardon lui soit accordé dans les siècles présents et futurs, par l'intercession de Ta Mère toute pure et Immaculée et les prières de tous tes saints.

Le Chœur. — Amen !

Le Diacre. — Prions le Seigneur !

Le Chœur. — Kyrie eleison.

Le Prêtre dit cette prière :

Dieu des esprits et de toute chair, qui as triomphé de la mort et terrassé le diable pour donner la vie au monde, accorde, Seigneur, à l'âme de ton serviteur défunt (*de ta servante défunte*) N. le repos dans le séjour de la lumière, de la fraîcheur et de la paix, en un lieu d'où sont absents la peine, la tristesse et les gémissements; dans ta divine bonté et ton amour pour les hommes, pardonne-lui toutes les fautes commises en parole, en pensée, en action. Car il n'est personne qui vive et ne pêche pas. Toi seul, Seigneur, tu es sans péché, ta justice est une justice éternelle et ta parole est vérité.

الزوال ، فنضرك اليك ايها الآب الذي لا بدء له ،
وابنك الوحيد ، وروحك المحمي الكلي قدسه ،
المساوي لك في الجوهر ، ان لا تعرض عن جيلتك
فيتلعبها الهلاك بل الجسم ينحل الى ما تألف منه ،
والنفس ترتب في مصاف الصديقين .

نعم ايها الرب الهنا ، ان كان عبدك هذا قد
وقع تحت لعنة اب او ام او في لعنة من ذاته ، او
مرمر احداً من الكهنة وربط منه ولم ينحل ، او
سقط تحت حرم ثقيل من رئيس كهنة ، واهمل ذلك
وتواني متكسلاً فلم ينل غفراناً ، فلتغلب ذلك رحمتك
التي لا تحصى ، ومحبتك للبشر التي لا توصف ، واغفر
له بواسطتي انا عبدك الخاطيء غير المستحق ، اما
جسمه فحله الى ما تألف منه . واما نفسه فرتبها في
مساكن القديسين .

نعم ايها الرب الهنا يا من اعطى تلاميذه الرسل
القديسين هذا السلطان ، ان يمنحوا غفران الخطايا
فقال لهم ، مهبا ربطتموه وحلتموه يكون مربوطاً
ومحلولاً ، وبهم منحنا نحن الخطاة هذا السلطان فحل
عبدك (فلان) هذا الراقد من خطايا النفسانية
والجسدانية ، وليكن مساعداً في الدهر الحاضر وفي
المستقبل بشفاعته سيدتنا والدة الاله الكلية الطهارة
الدائمة البتولية مريم وجميع قديسيك آمين .

من الرب نطلب

يا اله الارواح والاجساد كلها . يا من وطىء
الموت واجل الشيطان ووهب الحياة لعالمه .
انت يارب ارح قس عبدك هذا الراقد (فلان)
ورتبها في مكان نير . في موضع خضرة . في مقر
راحة حيث لا وجع ولا حزن ولا تهد .
وبما انك اله صالح ومحب للبشر اغفر له كل خطية
فعلها بالقول او بالفعل او بالفكر . لانه ليس انسان
يحيا ولا يخطأ الا انت وحدك منزّه عن الخطية
وعدلك عدل الى الابد وقولك حق

لانك انت القيامة والحياة والراحة لعبدك
الراقد (فلان) ايها المسيح الهنا . ولك نرسل المجد
مع ايك الذي لا بدء له . وروحك الكلي قدسه
الصالح والمحمي الآن والنخ .

Ὁ Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

καὶ ἑαυτοὺς τῶν Ἱερῶν κατὰ σκευὴν ἐκφρονῶν
τὸ λυσιπάρων, ἐκφρονεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάκαυ-
σις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), Χριστὴ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ
ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἐπι παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ πρώτου τῆ τά-
ξι Ἱερέως ἢ νεκροσήμενος Ἀπόλυσις οὕτως:

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοὶ.

○ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων,
ὡς ἀθάνατος Βασιλεὺς, καὶ ἀναστάς ἐκ νε-
κρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς κρε-
σβεΐαις τῆς παναχράντου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων,
τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ ἐνδόξων προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ
Ἰακώβ, τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου
τοῦ τετραήμερου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὴν ψυ-
χὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ (τοῦ
δεῖντος) ἐν σκηναῖς δικαίων τάξει, ἐν κόλποις Ἀ-
βραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ ἁγίων συναριθμησαί,
ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀεί-
μνηστε ἀδελφεῖ ἡμῶν (ἐκ γ').

Ἐπι δὲ γυναικῶν

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστος καὶ ἀεί-
μνηστος ἀδελφὴ ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν γίνεται ὁ τελευταῖος
ἀσπασμὸς τοῦ λειψάνου, ψαλλομένου τοῦ ἐξῆς
Στιχηροῦ Προσομοίου.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

△ εἶτε τελευταῖον ἀσπασμόν, δῶμεν ἀδελφοί τῷ
θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος γὰρ ἐξέ-
λιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ, καὶ πρὸς τάφον ἐκεί-
γεται, οὐκ ἔτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ
πολυμόχθου σαρκός. Ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ
φίλοι; Ἄρτι χωριζόμεθα, ὄνπερ ἀναπαῦσαι Κύριος
εὐξώμεθα.

Ἐφ' ὅσον συνεχίζεται ὁ ἀσπασμὸς, ψαλλομεν:

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποῖος χωρισμὸς, ὦ ἀδελφοί, ποῖος κοπετός, ποῖος
θρήνος, ἐν τῇ παρούσῃ ῥοπή! Δεῦτε οὖν ἀ-
σπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν παραδίδοται
τάφῳ γὰρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται,
νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι,
ἄρτι χωριζόμεθα, ὄνπερ ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώ-
μεθα.

Prions le Seigneur. *Ch. Kyrie eleison.*

Car tu es la résurrection, le repos et la vie de ton serviteur défunt (*de ta servante défunte*) N., ô Christ notre Dieu, et nous te rendons gloire, ainsi qu'à ton Père éternel et à ton très-saint, bon et vivifiant Esprit, maintenant et toujours et dans les siècles des siècles.

Ch. Amen.

Gloire au Père ... Maintenant ... Kyrie eleison (3 fois). Père, bénissez.

Que celui qui est ressuscité des morts (*ou* qui règne sur les vivants et sur les morts), le Christ notre vrai Dieu, par les prières de sa Mère toute-pure, des saints, glorieux et illustres Apôtres, de nos Pères saints et théophores et de tous les Saints, place dans les tabernacles des justes l'âme de son serviteur défunt (*de sa servante défunte*) N.; qu'il la fasse reposer dans le sein d'Abraham, l'ajoute au nombre des justes et nous prenne en pitié, car il est bon et ami des hommes.

Amen.

N.B. L'ecphonèse est répétée autant de fois qu'il y a de prêtres concélébrants.

Puis le Prêtre dit trois fois:

Eternelle soit ta mémoire, inoubliable frère (*soeur*) digne de béatitude!

Ensuite le Choeur chante: Eternelle mémoire (3 fois).

Après l'ecphonèse a lieu l'« aspasmos »: les fidèles s'approchent du défunt et lui baisent le front, tandis que le Choeur chante les stichères suivants¹:

¹ Ou tout au moins une partie, aussi longtemps que dure le défilé des parents et amis.

t. 6

Venez, frères, donnons un dernier baiser * au défunt, en rendant grâces à Dieu; * car il a quitté sa parenté * et se hâte maintenant vers le tombeau, * sans plus se soucier des vanités * et des souffrances de la chair; * où sont à présent les proches, les amis? * voici que nous sommes séparés * de celui pour qui nous demandons au Seigneur le repos.

Quelle séparation! quelle douleur! * frères, quel deuil en ce moment! * venez donc et donnons un baiser * à celui qui est encore avec nous pour si peu de temps; * on va le confier au tombeau, * une dalle va le couvrir, * les ténèbres deviennent son logis, * parmi les morts il est enseveli; * et nous tous, les proches, les amis, * voici que nous sommes séparés * de celui pour qui nous demandons au Seigneur le repos.

المجد لك يا الهنا المجد لك

يا من تسود على الاحياء والاموات ايها المسيح
الهنا الحقيقي بشفاعات والدتك الكلية الطهارة واباتنا
الابرار المتوشحين بالله وسائر قديسيك رب نفس
عبدك (فلان) المتقل عنا في مساكن القديسين
واحصها مع الصديقين وارحمنا بما انك صالح ومحب
للشعر.

ثم يكسب الكاهن على الميت قليلاً من زيت القنديل قائلاً:
ارجعي يا نفس الى راحتك لان الرب قد احسن اليك⁽¹⁾.
ويرش على الميت قليلاً من التراب او من رماد
المخرة قائلاً: للرب الارض بكاملها. الدنيا وكل الساكنين
فيها.

وبعد الاعلان يجري تقبيل الميت القبلة الاخيرة فيما يرم
المرتون الطروبريات التالية بالحن الثاني:

هلم يا اخوة نعط هذا الميت القبلة الاخيرة
شاكرين الله. فانه قد ترك انسابه ويذهب الى القبر
عاجلاً غير مهتم بعد الآن بأباطيل الجسد الكثير
الاتعاب. فان هم الأقارب والأصدقاء. ما اتنا
فترق. فنطلب الى الرب ان يريحه.

ما هذا الفراق يا اخوة. ما هذا التذب وما
هذا التوح في هذه الساعة الحاضرة. تعالوا اذن
وصافحوا الذي قبل قليل كان معنا. لانه عما قليل
يُدفع الى القبر ويغطى بالحجارة ويسكن الظلمة
ويدفن مع الموتى. فيا جميع الاقرباء والاصدقاء.
ما اتنا الآن فترق. فنطلب الى الرب ان يريحه.

Θεοτοκίον

Σφξε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου
Σ Ἡλίου, Θεογεννήτρια· αἰτησαι πρεσβείαις σου
τὸν Ὑπεράγαθον, ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν με-
ταστάντα, ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν δικαίων ψυχαί·
θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν
δικαίων εἰς μνημόσυνον. Πανάμωμε, αἰώνιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οῦ ρῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνον προκείμενον.
κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοί καὶ φίλοι.
συγγενεῖς καὶ γνωστοί· τὴν γὰρ χθές ἡμέραν μεθ'
ὕμῶν ἐλάλουν, καὶ ἄφνω ἐπήλθέ μοι ἡ φοβερὰ ὥρα
τοῦ θανάτου. Ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθοῦμενοί με.
καὶ ἀσπασασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· οὐκ
ἔτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι. ἢ συλλαλήσω τοῦ
λοιποῦ· εἰς κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἔνθα προσωπο-
ληψία οὐκ ἔστι· δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ
παρίστανται, βασιλεὺς καὶ στρατιώτης, πλούσιος
καὶ πένης, ἐν ἀξιώματι ἴσῳ· ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν
ἰδίων ἔργων ἢ δοξασθήσεται ἢ αἰσχυρθήσεται.
Ἄλλ' αἰτῶ πάντας καὶ δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ
ἐμοῦ προσεύχεσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ κατα-
ταγῶ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, εἰς τὸν τόπον τῆς βα-
σάνου, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ, ὅπου τὸ φῶς τῆς
ζωῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστέ, καὶ τῶν
Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱε-
ραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁ-
γίων, τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου ἀνάπαυσον.

Ὁ Ἱερεὺς

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἰ δὲ προΐσταται Ἀρχιερεὺς, λέγει οὕτως.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...
Ὁ Ἱερεὺς

Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότης ἡμῶν...

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀσπασμοῦ ἄραντες τὸ λει-
ψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τάφον ψάλλοντες τὸ
Θρηνηθὲν καὶ ὁδύρομαι... (σελ. 207).

γ' Ἐπὶ τοῦ τάφου.

Καὶ ἐν τῷ κατατεθεῖναι τὸν νεκρὸν ἐν τῷ μνη-
μείῳ, ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ «Νεκρώσιμον Τρι-
άγιον», ὡς ἐν τῷ ο ἱ κ ψ (βλέπε, σελ. 196-199).

Μετὰ ταῦτα καταβιβάζεται ὁ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ,
ὁπότε ὁ Ἱερεὺς ραντίζει αὐτὸν σταυροειδῶς διὰ
τοῦ ἐλαίου τῆς κανδήλας λέγων·

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυ-
νεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Εἶτα ἄρας χοῦν διὰ τοῦ πτύου, ρίπτει αὐτὸν σταυ-
ροειδῶς ἐπὶ τοῦ νεκροῦ λέγων·

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰ-
κουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει.

Ἀπολύσις.

Venez, descendance d'Adam, * voyons notre propre image en terre jetée, * dépouillée de toute sa splendeur, * détruite au sépulcre par la pourriture et les vers, * engloutie dans les ténèbres et par la terre cachée; * et nous, désormais privés de sa vue, * demandons au Christ de lui donner pour les siècles le repos.

Gloire au Père ...

Me voyant privé de souffle et de voix, * parents et connaissances, frères et amis, * pleurez tous ensemble sur moi; * hier, je parlais avec vous, * puis soudain fondit sur moi * l'heure terrible de la mort; * venez, vous tous qui m'aimez, * donnez-moi l'ultime baiser, * car je n'aurai plus l'occasion de marcher ou de parler avec vous; * je m'en vais vers le juge qui de personne ne fait acception, * là où le maître et l'esclave comparaissent également, * là où rois et soldats, riches et pauvres ont égale dignité; * chacun pour ses propres actions y trouve la gloire ou l'infamie; * mais je vous prie et vous supplie * d'intercéder sans cesse pour moi auprès du Christ notre Dieu, * pour qu'il ne me relègue pas, selon mes péchés, * dans le lieu des châtiments, * mais qu'il me place là où brille la lumière de la vie.

Maintenant ...

O Christ, par les prières de celle qui t'enfanta, * des Prophètes, des Apôtres, de ton Précurseur, * des Pontifes, des Justes, des Bienheureux, * et par les prières de tous les Saints * accorde à ton serviteur défunt le repos éternel.

Dieu Saint ... Trinité toute-sainte ... Notre Père ... Car à toi ... Et l'on chante les tropaires « Avec les esprits des justes ... » (voir p. 5). Le Diacre dit la litanie des défunts Aie pitié de nous, ô Dieu ... et le Prêtre, la prière Dieu des esprits et de toute chair ... Après l'ecphonèse, Gloire au Père ... Maintenant ... Kyrie eleison (3 fois). Père, bénissez. Congé: Que celui qui est ressuscité des morts ... (voir p. 7).

Puis le Prêtre dit trois fois:

Eternelle soit ta mémoire, inoubliable frère (soeur) digne de béatitude!

Ensuite le Choeur chante: Eternelle mémoire (3 fois).

Portant le corps, on se rend au cimetière en chantant Dieu Saint ...

Lorsque le corps est déposé dans la tombe, le Prêtre, prenant de la terre, la verse en forme de croix sur le cercueil en disant:

Au Seigneur la terre et sa plénitude, l'univers et tous ceux qui l'habitent.

Puis il verse sur le cercueil la cendre de l'encensoir. Pendant qu'on recouvre de terre, on chante encore les tropaires (Avec les esprits des justes ... etc.) et le Prêtre conclut par le Congé.

N.B. Tout ce qui a été laissé au masculin singulier dans les prières et les chants de cet office des funérailles d'un laïc doit être accordé en genre et en nombre selon les circonstances.

يا والدة الاله الكلية النقاوة . يا ام الشمس التي لا تغيب . نطلب اليك ان توسلي بشفاعاتك الى الفائق صلاحه لكي يريح المتقل الآن حيث تسريح نفوس الصديقين . ويظهره وارثاً للخيرات الالهية في ديار الصديقين ويجعل تذكاره مؤبداً .

« المجد باليمن السادس »

متى شاهدتموني ايها الاخوة والاحباء والمعارف والاقرباء ملتي عادم الصوت وفاقد النسمة فابكوا علي جميعكم . لاني كنت في الامس اتكلم معكم فدمستى بغتة ساعة الموت المخوفة . لكن تعالوا يا جميع محبي وقبولني القبلة الاخيرة لاني لم اعد فيما بعد اذهب معكم ولا اخاطبكم . بل انا ماضٍ الى الديان الذي ليس عنده محابة . حيث يقف العبد والسيد والملك والجندي والغني والفقير معاً في رتبة متساوية . فيتمجد كل واحد او يخترى بحسب اعماله الشخصية . فهذا اطلب اليكم جميعاً متوسلاً ان تبتهلوا بغير فتور الى المسيح الاله من اجلي كيلا يرتبني بسبب خطاياي في مكان العذاب بل يرتبني حيث نور الحياة .

والآن للسيدة باليمن ذاته

ايها المسيح . شفاعات والدتك وسابقتك والرسل والانبياء ورؤساء الكهنة والابرار والصديقين وسائر القديسين . أرح عبدك الراقد .
- الكاهن .

بصلوات آباؤنا القديسين أيها الرب يسوع المسيح ارحمنا وخلصنا . آمين .

ثم يقول ثلاث مرات :

تذكارك مؤبداً يا اخانا المستحق الطوبى والدائم الذكر .

فيرم المرتلون ثلاثاً وتذكرك مؤبداً .

ΕΙΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΟΥΣ

α' Ἐν τῷ οἴκῳ.

Ὁ Ἀπόστολος

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀπόστολος

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον
τάς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθή-
θῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον·
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων. Ἀμήν.

Καὶ πάλιν τὰ Τροπάρια ταῦτα

Μετὰ ὁ

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου. Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ
σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Δόξα Πατρὶ.

Ὁ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
δύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ
τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀφράστως κηύσασα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ σω-
θῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ὁ Ἀπόστολος

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ
κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ* (ταύτου), καὶ ὑπὲρ
τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν
τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἔλεθ' τοῦ Θεοῦ,
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφες τῶν αὐτοῦ
ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

FUNÉRAILLES D'UN LAÏC

A la mort d'un fidèle, ses proches appellent le Prêtre. Arrivé à la maison où se trouve le défunt, il met son étole et encense la dépouille mortelle et le peuple; puis il bénit en disant: Béni soit notre Dieu ... Un des assistants dit les prières initiales: Dieu saint ... Trinité toute-sainte ... Notre Père ... Le Prêtre: Car à toi appartient ... Et l'on chante les tropaïres suivants:

t. 4

Avec les esprits des justes * parvenus à leur ultime perfection, * Dieu Sauveur, fais reposer l'âme de ton serviteur (*de ta servante*), * la menant vers la bienheureuse vie * près de toi, l'Ami des hommes.

En ta béatitude, Seigneur, * là où tous les Saints jouissent du repos, * fais reposer aussi l'âme de ton serviteur (*de ta servante*), * car toi seul es immortel.

Gloire au Père ...

Tu es, Seigneur, le Dieu * qui aux Enfers est descendu * et qui a fait cesser la douleur des enchaînés; * toi-même, Sauveur, accorde également * à l'âme de ton serviteur (*de ta servante*) le repos.

Maintenant ...

O seule toute-pure * et seule Vierge immaculée * qui sans semence mis au monde notre Dieu, * intercède auprès de lui * pour qu'il sauve l'âme de ton serviteur (*de ta servante*).

Litanie

Aie pitié de nous, ô Dieu, dans ton immense miséricorde, nous t'en prions, écoute et prends pitié.

Ch. Kyrie eleison (3 fois).

Nous te prions encore pour le repos de l'âme du défunt serviteur (*de la défunte servante*) de Dieu N. et pour que lui soient remises toutes ses fautes, volontaires et involontaires.

Ch. Kyrie eleison (3 fois).

Afin que le Seigneur notre Dieu établisse son âme là où les justes jouissent du repos.

Ch. Kyrie eleison (3 fois).

Demandons au Christ, notre Roi immortel et notre Dieu, de lui accorder la miséricorde divine, le pardon de ses fautes et le royaume des cieux.

Ch. Accorde-le, Seigneur.

تبارك الله الهنا كل حين الآن وكل اوان والى

دهر الداهرين .

فيقول احد الحاضرين « آمين » و « قدوس الله وما يتلوها » وبعد الاعلان من الكاهن « لان لك الملك الخ » تزل الطروباريات التالية باللحن الرابع :

ايها المخلص . أرح نفس عبدك مع ارواح الصديقين الراقدين واحفظها للحياة السعيدة التي لديك يا محب البشر .

أرح يا رب نفس عبدك في راحتك . حيث جميع قديسيك يستريحون . لانك انت وحدك الذي لا يموت .

المجد للآب والابن والروح القدس

انت الهنا الذي انحدرت الى الجحيم وحللت اوجاع المعتقلين فانت يا مخلص أرح نفس عبدك هذا الراقد .

الآن وكل اوان والى دهر الداهرين آمين

ايها العذراء الطاهرة النقية وحدك . يا من ولدت الاله بغير زرع اليه توسلي ان ينج نفس عبدك هذا الراقد .

ثم يقول الشماس او الكاهن الطلبة الآتية :

ارحمنا يا الله كعظيم رحمتك نطلب اليك فاستجب وارحم .

فيقول المرتل « يا رب ارحم » (ثلاثاً)

وايضاً نطلب من اجل راحة نفس عبدالله (فلان) هذا الراقد ومن اجل غفران جميع خطايا الطوعية والكراهية (يا رب ارحم ثلاثاً) لكي يرتب الرب الاله نفسه حيث الصديقون يستريحون .

(يا رب ارحم ثلاثاً)

الرحمة الالهية والملكوت السماوي وغفران خطايا من المسيح الذي لا يموت ملكنا والهنا نسأل (استجب يا رب)

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ὁ Ἱερεὺς

○ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος· αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡ ἀπόλυσις αὐτῶν

Ὁ Διάκονος

Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

○ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὡς ἀθάνατος Βασιλεὺς, καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ Δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεήσει ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ αἰετῶν ἡμεῖς ἀδελφεῖς ἡμῶν.

Ἐπί δεξιῶν

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστος καὶ αἰετῶν ἡμεῖς ἀδελφεῖς ἡμῶν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν ἔτοιμα ἔστιν ἅπαντα τὰ τοῦ ἐξοδίου, εὐλογεῖ αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀρχομεθα ψάλλειν, μετὰ φόβου καὶ πίστεως κατανύξουσ, ἰκαθ' ὁδοῦ τοῦ

Ἁγίου ὁ Θεός, Ἁγίος Ἰσχυρός, Ἁγίος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀρσενεὶ δὲ τὸ λειψάνον, ἀπεργασθεῖς εἰς τὸν Νεὸν, προσηρυόμενον τῶν Ἱερῶν μετὰ λειψάνων καὶ τῶν Διακόνων ἐμπροσθεν μετὰ θημάτων Ὅταν δὲ ἐλθόμεν εἰς τὸν Νεὸν, ἀποτίθεται τὸ λειψάνον ἐν τῷ μεσῷ

Prions le Seigneur. Ch. Kyrie eleison.

Le Prêtre dit cette prière:

Dieu des esprits et de toute chair, qui as triomphé de la mort et terrassé le diable pour donner la vie au monde, accorde, Seigneur, à l'âme de ton serviteur défunt (*de ta servante défunte*) N. le repos dans le séjour de la lumière, de la fraîcheur et de la paix, en un lieu d'où sont absents la peine, la tristesse et les gémissements; dans ta divine bonté et ton amour pour les hommes, pardonne-lui toutes les fautes commises en parole, en pensée, en action. Car il n'est personne qui vive et ne pèche pas. Toi seul, Seigneur, tu es sans péché, ta justice est une justice éternelle et ta parole est vérité.

Car tu es la résurrection, le repos et la vie de ton serviteur défunt (*de ta servante défunte*) N., ô Christ notre Dieu, et nous te rendons gloire, ainsi qu'à ton Père éternel et à ton très-saint, bon et vivifiant Esprit, maintenant et toujours et dans les siècles des siècles.

Ch. Amen.

Gloire au Père... Maintenant... Kyrie eleison (3 fois). Père, bénissez.

Que celui qui est ressuscité des morts (*ou* qui règne sur les vivants et sur les morts), le Christ notre vrai Dieu, par les prières de sa Mère toute-pure, des saints, glorieux et illustres Apôtres, de nos Pères saints et théophores et de tous les Saints, place dans les tabernacles des justes l'âme de son serviteur défunt (*de sa servante défunte*) N.; qu'il la fasse reposer dans le sein d'Abraham, l'ajoute au nombre des justes et nous prenne en pitié, car il est bon et ami des hommes.

Amen.

Si tout est prêt pour le transfert du corps, le Prêtre dit à nouveau: Béni soit notre Dieu... et l'on commence à chanter Dieu Saint... sur une mélodie lente et grave. On porte le défunt à l'église. Le Prêtre avec un cierge et le Diacre avec l'encensoir précèdent le cortège. Quand on arrive à l'église, on dépose le corps dans le narthex ou au milieu de la nef.

فيقول الثمّاس « الى الرب نطلب - يارب ارحم »
والكاهن يتلو الافشين التالي :

يا اله الارواح والاجساد كلها . يا من وطىء
الموت واجتل الشيطان ووهب الحياة لعالمه .
انت يارب ارح نفس عبدك هذا الراقد (فلان)
ورتبها في مكان نير . في موضع خضرة . في مقر
راحة حيث لا وجع ولا حزن ولا تنهد .
وبما انك اله صالح ومحب للبشر اغفر له كل خطيئة
فعلها بالقول او بالفعل او بالفكر . لانه ليس انسان
يحيا ولا يخطأ الا انت وحدك منزّه عن الخطيئة
وعدلك عدل الى الابد وقولك حق

لانك انت القيامة والحياة والراحة لعبدك
الراقد (فلان) ايها المسيح الهنا . ولك نرسل المجد
مع ابيك الذي لا بدء له . وروحك الكلي قدسه
الصالح والمحبي الآن والنخ .

وحالاً يقول هذا الحتم :

المجد لك يا الهنا المجد لك

يا من تسود على الاحياء والاموات ايها المسيح
الهنا الحقيقي بشفاعات والدتك الكلية الطهارة واباتنا
الابرار المتوشحين بالله وسائر قديسيك رتب نفس
عبدك (فلان) المنتقل عنا في مساكن القديسين
واحصها مع الصديقين وارحمنا بما انك صالح ومحب
للشعر .

بصلوات آباؤنا القديسين ابرها الرب سيوري المسيح
ارحمنا وحلصنا آمين .

